

உ.

கடவுள்துணை

மூறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐ ந் தி வண யை ம் ப து

மூ ல மூ ம் உ ரை யு ம் .

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவானும்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரகாரம்-க.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அனா-3]

ஸ்ரீ:
கடவுள்துணை.

மு க.வு ரை.

ஐந்திணையம்பது என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன;—
க-நாலடி, உ-நான்மணிக்கடிகை, ஈ-இனியது நரற்பது, ச-இன்னொநரற்
பது, டு-களவழிநரற்பது, சு-கார்நரற்பது, எ-ஐந்திணையம்பது,
அ-ஐந்திணையெழுபது, கூ-திணைமொழிபைம்பது, கௌ-திணைமாலை
நூற்றைம்பது, கக-கிருக்குறள், கஉ-திரிகடுகம், கங-ஆசாரக்கோவை,
கச-பழமொழி, கரு-சிறுபஞ்சமூலம், கா-முதுமொழிக்காஞ்சி, கஎ-
ஏலாதி, கஅ-கைநிலை என இவை; இதனை,

*“நாலடி நான்மணி நானற்பதைத்திணைமுப்

பால்கடுகம் கோவை பழமொழி—மாமூல

மெய்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே

கைநிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு” என்னும் வெண்பாவினு லறி
ந்துகொள்க. நானற்பதைத்திணை என்புழி நானற்பது, நானைந்திணை
எனவுரைக்க. கீழ்க்கணக்கு, நாலடி.....மெய்நிலைய காஞ்சியோடு
ஏலாதி கைநிலையவாம் என்ப: என்க. கணக்கு-மேற்கணக்கு, கீழ்க்
கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பது முதல் ஐந்துநிறுதியாக
ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும். அவ்வகை
பெண்ணில் அறம்பொருளின்பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றுனே
வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற்கிலக்கணம்;—

“மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே”

* இவ்வெண்பா, “நாலடி நான்மணி நானற்பதைத்திணைமுப், பால்
கடுக கோவை பழமொழி—மாமூல, மின்னிலைய காஞ்சியுடனேலாதி யென்
பவே, நன்னிலைய தாரும் கணக்கு” என ஆழ்வார்திருவகாவிற் கிடைத்த
பழையதோர் திருக்குறளுரை யேட்டுமுகத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பா
டித்த ஐந்திணையென்பது ஐந்து திணைநூல்கள் என்க; அவை ஐந்திணை
என்பது மருவிய நான்கும், கைநிலையும் ஆம்.

முகவுரை.

“மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகார்தனர் கொளலே”*

“அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீரூ
மிருத்துடன் ரொகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை பெண்பெறி
னெள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே”

“ஐம்பது முதலா வைந்து ரீரூ
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
ரொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்”

“அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களாலுணர்க. கீழ்க்கணக் கிற்கு வெண்பாவேயன்றி அதனினமும் ஆம் என்பது முதுமொழிக் காஞ்சியில் “ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா-மோதலிற் சிறந்தன் ரொழுக்க முடைமை” என வெண்செந்துறை வந்தவாற்றானறிக. மேற்கணக்கிற்கே “ஐம்பது முதலா வைந்து ரீரூ” எனவும் “பதிற் றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீரூ” எனவும் சிறுமைக்கும் பெருமைக்கும் எண்வரையரைகூறிக், கீழ்க்கணக்கிற்கு “அவ்வகை பெண்பெறின்” எனவும் “அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனவும் ஒதினமை யாற் கீழ்க்கணக்குச் சிறபான்மை ஐம்பதிற்குறைந்தும் ஐந்துற்றின் மிக்கும் வருமெனக்கொள்க. இனியது, இன்னு, களவழி, கார்பான் கும் ஐம்பதற் குறைந்தவந்தன. முப்பால் ஐந்துற்றின் மிக்கு வந் தது. இக்கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே நாயபனுவல் என்னும் பெய ராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம்பொருளின்பமென்னு முன்றற்கு மிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவும், வேறிடையிடை அவைவன்றியுந் தாஅய்ச் செல்வதுமுண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடிநிமிர்து இரண்டடிமுதல் ஆறடியிறுதிபாகவருவன எனவும், அன்ன அமுத்தி னுண்கண் றகாட்டாது சில எழுத்தினுன் வருவன எனவும், அவையெ ண்ணுச் சுருங்கச் சிலவகைவருவன எனவும், “தவறுதலெனின்”

முகவுரை.

என்னுஞ்செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றினுணர்ந்துகொள்க. “சின்மென் மொழியாற்றாய புணவலோ, டம்மை தானே யடிகிரிப் பின்றே” என்ற தொல்காப்பிய நெறியேபோற்றி இப்பின்னிருபாட்டியற்கண்ணும் “அடிகிரிப் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனக்கூறியதுங் காண்க. இவ்வைந்திணையம்பது அறம்பொருளின்பமென உடனெண்ணப்பட்ட முன்றலுள் இன்பப்பகுதிபற்றிச் சிலவாய் மெல்லிய சொற்களால் நான்கடியினேறாமல் ஐம்பதாய் எண்ணுச்சுருங்கி வெண்பாவான் வந்தமைபாற் கீழ்க்கணக்காயவற்று கண்டு கொள்க.

இஃது அவ்வின்பப்பகுதிக்குரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகை ஒழுக்கங்களையும் முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் பெயரான் ஐந்திணையாகவைத்து ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப்பத்து வெண்பாவாகக் கூறுதலான் ஐந்திணையம்பது எனப் பெயர்பெற்றது. இன்னாலுள் ஐந்திணையையும் முல்லை முதலாக நெய்தலிறுதியாகவைத்துப் பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பியத்து,

“மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமு
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”

என்னும் அகத்திணையிற் சூத்திரத்துளோதப்பட்ட முறையே பரிதியதாகும். மற்ற ஈண்டோதப்படாத பாலையையும் உடனடிவத்த தென்னையெனின்;—அது “நிலம் நான்கேயாகக்கூறலிற் பாலைக்குநில மின்றெனின், அற்றன்று: ‘புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, ஊடல், இரங்கல்’ இனிமத்தமென்றிவை, தேருங்காலைத் திணைக்குரிப்பொருளே (கொடை. பொ. அகத். ௧௪.) என நால்வகை நிலத்துங்கொண்ட உரிபொருளையே பிரிதலும், உரிப்பொருளாக ஆதிரியர் கொண் டொருவகையிலே ஈன்று நிலத்திலுடையும் பொதுவாய் மயங்கிவருமெ ன்றுவகையினால் ஈண்டுப் பாலைத் திணையையும் திணையாக ஆகி

முகவுரை.

யர் நல்லத்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக” என ஆசிரியர் நச்சி னுர்க்கினியர் கவித்தொகை முகத்துக் கூறியவீற்றாணுணரப்படும். இனி இம்முறைவைப்பிற்குக் காரணம் வருமாறு;—இவ்வொழுக்க மெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடுபொருந்திக் கணலன்சொற்பிழையாது இல்லிருந்த நல்லறஞ்செய்தன் மகளிர தியற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. புணர்தலின்றி இல்லறம் சிகழாமையின் புணர்தற்பொருட்டாகிய குறிஞ்சி அதன் பின் வைக்கப்பட்டது. புணர்ச்சிப்பின் ஊடனிகழ்சலின் அதன்பின் மருதம் வந்தது. அம்மருதத்து சிகழும் பரத்தையிற் பிரிவுபோலப் பிரிவொப்புமை நோக்கிப்பிரிதலாகிய பாலை அதன் பின்னாயது. பிரிவு பற்றி உளதாகும் இரங்கலாகிய ரெய்தல் அப்பாலைக்குப் பின்னின் றது என்பது. இவ்வைந்தினை இயல்புகள் பலவற்றை இந்நூல் சுருங்குகளிக் வுரைக்கும். இந்நூற் பாயிரத்துள் “ஐந்தினை யைம்பது மார்வத்தி னேதாதார், செந்தமிழ் சேரா தவர்” எனக்கூறியவாற்றா னே இதன் பெருமை நன்கறியத்தக்கது. இதன்கண்ணுள்ள பாடல் கள் பல நச்சினுர்க்கினியர் முதலிய நல்லாசிரியர்களாற் தம்முரை களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் மாறன்பொறையனார் என்பார். பாண்டியன் பெயரும் சேரன்பெயருமே இவர்க்குப்பெயராக இணைந்திருத்தலின் இவர் அவ்விருபேரரசர்க்கும் நட்பினாராம் உரிமையுடையரோ என ஊகிக்கப்படுகிறார். மாறன்-பாண்டியன்; பொறையன்-சேரன். கோப் பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையர் என்னும் புலவர்க்கும் உளதாகிய நட்புரிமையாற் பிசிராந்தையர் தம்பெயரைப் பிறர்க்குச்சொல் லும்பொழுது தம்பெயர் சோழனென்று அவ்வரசன்பெயரையே தம் பெயராகச் சொல்லியதனையும் ஈண்டைக்காராய்ந்துகொள்க. இத னைத் “தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர், பேதைச் சோழனை ன்னுஞ் சிறத்த, காதற் கிழமையு முடையன்” எனவரும் புறப்பாட் டான் (உகசு) அறிக. இவர் தன்னுன் முதற்செய்யுளிற் திருமாவையும், முருகக்கடவுளையும், சிவபிரானையும் எடுத்தோதுதலான், இவர் சேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கினரென்பதும் அறியலாகும். இவரது சொற்பொருள் வழக்குக்களும், உவமைகளும், பிறவும் மற்றதைத்தெரி

கணக்கு நூல்களிலும் பத்துப்பாட்டிலும் எட்டுத்தொகையிலும் திருச்சிறம்பலக்கோவையிலும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இந்நூற் கண்ணுள்ளபெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன்பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பொழிப்புரையும் உள்ளன. அவற்றை இயற்றியோர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவ்வுரைநடையினை ஆராயின் அவையும் முற்காலத்தனவாதல்தெளியப்படும். இவ்வுரைகளோடு கூடிய ஐந்திணையம்பதுப் பிரதியிரண்டு இச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்தன. இவை இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய பாலவனத்தம் ஐயந்தார் ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் நன்முயற்சியானே பெறப்பட்டன. இவற்றை உதவியபேருபகாரிகள் சென்னைவித்துவான்: மகா-நா-ஸ்ரீ தி. செல்வக்கேசவராயமுதலியாரவர்கள் எம். ஏ., திருமயிலை வித்துவான்: மகா-நா-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் என்னும் இவர்கள். இவ்விருபிரதிகளிலும் உள்ளவாறே இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனுள் முல்லையில் “மின்னுமுழக்குயிர்” என்பது முதலாகப் “பிரிந்தவர்மேனி” என்பதிருதியாக உள்ள பெண்பாக்களையும் “அணிநிறமஞ்ஞை” என்பதுபோலப் ‘பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது’ ஆயிற் செவ்வனம் இவைவகையாகும். அவ்வாறன்றிப் பிரதிகளிற் ‘பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குச்சொல்லியது’ எனவெயுள்ளது. தலைவியது ஆற்றாமைக்குக் காரணமாய் காரும் மாலையும் சிறுமுழலாசை முதலியனவும் தோழிகண்டுகேட்டுத் தானும் ஆற்றாமைக்கூறி ஆற்றாவித்தாளென ஒரு கிறங்கொள்ளவுமாமென்று கருதி அதனையான் மாற்றத் துணிந்திலேன்.

இஃது இம்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று வெளியாகின்ற “செந்தமிழ்”ப் பத்திரிகைக்குரிய முதற்பிரசுரமாவது. இவ்வாறே இதனாகும் அச்சிடப்படாமலுள்ள பொருளாற்பெரியவும் அளவாற் சிறியவும் ஆகிய பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்நூல்கள் பலவற்றை இச்செந்தமிழ் வாயிலாக வெளியிடக் கருதியிருத்தலின், அப்

முகவுரை

பழைய ஏதேனாவது நல்லோர் அவற்றை இச்சுவகத்திற்கனுப்பியரு
ளாது அவரைப் பன்முறை வேண்டுகின்றேன்.

அறிவு தறியு மறிவினார் கேண்மை
கெறியே யுரையாதோ மற்று' (ஐந்திணையம்பது-௨௩௭)

மிக்க மிகுபுகழ் தாக்குபவோ தற்சேர்ந்தா
கொற்கல் கடைப்பிடியா தார்' (ஐ, ௪௮.)

இங்ஙனம்,

ஸேதுஸம்ஸ்தானலித்வான்,

ரா. இ ரா க வ ய ங் க ா ர் ,

சேந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

௯௯

விஷய சூசிகை

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அருவிநறுவிறை கலந்திழிதல்	கந
அருவி யாடல்	கந-கரு
அருவியாடிக் கண்சிவத்தல்	கரு
அல்லகுறிப்பிடுதல்	சக
அழல்போலத் தாமரையவிழ்தல்	உரு
அன்றில் செம்பூப்போலுஞ் சூட்டுடையது	சக
ஆயன் குழலோசை	எ
ஆனிரை	எ
இளவேனி விற்பம்பயத்தல்	நக
ஊடல்	ந.0
கடம்பமர்ந்தான்	க
கடல்	சச
களிறு பிடியைக் குளிப்பாட்டல்	ந.உ
காடெறிந்து திணைவிதைத்தல்	கஅ
கார்	க-உ-ந-ச
களிவாய் பவளம் போறல்	ந.ந.
குதிரையைத் தேறிப்பூட்டல், மணியணிதல்	ந.0
கூடலிழைப்பு	ச.ந
கூடல்	ந.0
கூந்தல் அரன்மணல் போல்வது	உ.எ
கூந்தல் ஐவகை	உ.எ
கூந்தல் வெண்மரல்போலத்திரிதல்	உ.எ
கொற்சேரியிலூசுவிற்தல்	உ.க
சந்தனச்சாந்து	உ.ச
சூரம்	ந.உ
சூழிற் குறுகரைப் பிணையுண்ணவேண்டிக் கலை			
இப்பாய்யெய்யுறுஞ்சுதல்			க.அ

விஷயசூசிகை.

சூரியன்-தேரோன்	௭
தலைவன் இரவின் வருதல்	௧௯
தலைவன் தேருர்ந்து பரத்தையர் மனைக்குப்போதல்	௨௮
தலைவன் நறுமேணி	௩௦
தலைவனுர் தலைவியும் உடன்போதல்	௩௩
தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் கையிற்றொடி ஓடிவிழ்தல்	௩௬
தலைவி தலைவன் முயங்குப் புடைபெயர் காலத்தும்
ஆற்றாளாதல்	௩௯
தழையணி	௪௪
தாழையினது பூநடுவுள்ள சோறு வெண்ணெய் போதல்	௪௬
தினை காத்தல்	௪௨-௪௪
தென்றல் குளிரும் பருவத்து மினிதாதல்	௩௦
தோர்	௨௬
தோர் போன வழியை ஞெண்டு சிதைத்தல்	௪௨
தோழியர் சூழ முற்றத்தில் விளையாடல்	௩௭
நடுகல்	௩௫
நலம்புனைதல்	௧௧
படைத்து மொழி கிளவி	௪௪
பாக்கம்	௧௨
பாகன் நூல்பயிதல்	௧௦
பாணன்	௨௧
பாணன் தலைவற்குத் தூதாய்த் திரிதல்	௨௨
பாலகன் குடுமி	௨௫
பாலையில் ஆறலைப்போர்	௩௪
பாலையில் வேட்டுவச்சாதி	௩௪-௩௫
பிரீ	௨
புண்ணிற்குக் காரமிடுதல்	௨௪
புதுமணங்களின் முழுவொலித்தல்	௨௬
புன்னைபுரும்பு பல்லிமுட்டை போதல்	௪௩
புனத்தின்கட் களவொழுக்கம்	௧௧
பேய்த்தேரை நீரொணங்கருதல்	௩௯

பேய் நடுகல்சிழவி லுறங்கல்	௩௩
பேய் நிணந்தின்றுல்	௩௩
பொருண்மேற் பிரிதல்	௩௩
மகனீர்க்குச் செல்சார்வு கொழுநர்	௬
மகனீர் கவுண்மிசைக் கையூன்றல்	௧௦
மகனீர் கற்பு	௧௦
மகனிரைத் தெய்வம வந்தத்தல்	௨௦
மகனீர் பாவை, பந்து, கினியுமை மை	௩௩
மகனீர் மாந்தனீர் பேணி	௧௩-௧௩
மகனீர் மீனுணங்கல் கவரும புள்ளோர்ப்புதல்	௧௭
மகனி ராயம்	௩௩
மகனீர் வண்டலிழைத்தல்	௬௬
மகனீர் வண்டலைக் கடல் சிதைத்தல்	௬௬
மகனீர் வேங்கைப்பூக கொய்தல்	௧௩
மல்லரை வென்றவன்	௧
மழலை	௨௩
மறியறுத்து உதிரந்துவல்	௨௦
மாவேட்டம்	௧௬
மான்போன்ற மதர்த்தகண்	௧௩
மீனுணங்கல்	௧௭
முத்தினை விளக்காக விரும்பல்	௧௬
முத்து	௧௬-௧௭
முப்புரங்களை எய்தவன்	௧
முரசின் குரல்போற் காரியுத்தல்	௧
முரசு	௧
முருக்க நம்பு வேங்கை யுகிர்போறல்	௩௧
முல்லைமுறை போன்ற பல்	௩
மொழி பால்போறல்	௩௩
யாளை புலிக்கு வெருவுதல்	௧௬
வதுவை விழவு	௨௬
வம்ப மழை	௧௭

விஷயகுசிகை.

வயல் செய்தல்	உசு
வலைவிசி மீன்பிடித்தல்	சஎ.
வள் வாடிமுரசு	ச
வள்ளிகள்	அ
வலை	உசு
வலைத்தோள்	சந்
வாட்சன்	க, உஅ, நச
வெண்பாவில் ஐஞ்சீரடிவந்தது	நக
வெறியாடல்	உ௦
வேங்கைப்புளி	கசு
வேங்கைப்பூ	கக
வேல்போலமின் னுதல்	க
விவசை				உ௦

உ
கடவுள் துணை.
மாறன்பொறையனார்
அருளிச்செய்த
ஐந்திணையம்பது
மூலமும் உரையும்.

பா யி ர ம்

பண்புள்ளி நின்ற பெரியார் பயன்றெரிய
வண்புள்ளி பாறன் பொறையன் புணர்த்தியாத் த
வைந்திணை யைம்பது மார்வத்தி னோதாதார்
செந்தமிழ் சேரா தவர்.

க.—மூல்வஸ.

மல்லர்க் கடந்தா னிறம்போன் றிருண்டெழுந்த
செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேன்மின்னி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றூர்பூப்ப விதோ
மயங்கி வலனேருங் கார்.

தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லரைவென்றவன் நிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்த
செல்வக் கடம்பந்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விகம்பின்
இயங்குகின்ற மூப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடை
ந்த எழாரின்றது நல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (ச)

* இஃது சங்கத்தாராற் றொருக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு
தால்களுள் ஒன்று.

ஐத்திணையம்பபது.

௩ *அணிநிற மஞ்சளா யகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் ருழந்து—பணிமொழி
கார்த்தம கொண்ட கலிவானக் காண்டொறும்
பீர்த்தம கொண்டன தேள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) அழகிய நிறத்தையுடைய மயில்களையுடைய முழங்கி நீலமணி நிறத்தையுடைய மாமலைகளின்கட் படிந்து, மெல்லிய மொழியையுடையாய்! கார்த்தலத்துத் தன்மையைக் கொண்ட மிக்க முகில்களைக் காணுந்தோறும் என்றோள் என் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (உ)

௩ மின்னு முழக்கு மிடியுமற் றின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்லினா யில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற நாட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) நமர்சென்ற நாட்டின்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என்றுசொல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படைகளை நிரம்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லையோ முல்லை முகை வென்ற பல்லினாய்! எ-று. (௩)

உள்ளார்கொல் காசுல ரொண்டொடி நந்திறம்
வள்வார் முரசின் குரல்போ லிடித்தூறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாக்குக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளார் கொல்லோ ஒண்டொடி! தோலார்த்த முரசின் குரலினோசைபோல இடித்து முழங்கித் தங்கொழுநரை.

* இச்செய்யுளைப் பருவகண்டு பெருமகள் புலம்பற்கு உதாரணங் காட்டுவர் அகப்பொருள் விளக்கவுரைகாரர். (களவியல், ௩௩.)

பிரிந்த நல்லார் மனநகவரும்படி தோன்றி நங்காதலர் சொன்ன இன்சொல்லைச் சிதைப்பதுபோல மிக்கது இக்கார் எ-று. (ச)

௩ : கோடுயர் தோற்ற மலைமே லிருங்கொண்மூக்
கூடி நிரந்து தலைபிணங்கி—யோடி
வளிகலந்து வந்துறைக்கும் வானங்காண் டோறுந்
துளிகலந்து வீழ்தருங் ரண்.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) குவகிகளுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய மலைகண்மேற் பெருமுகில்கள் திரண்டு மிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிக் காற்றொடு கலந்து பெய்கின்ற விசம்பு காணுநதோறும் துளிகலந்து பெய்யாரின்றன என்கண்கள் எ-று. (இ)

௪ முல்லை நறுமல னுதி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையாரக் ஈனியவாய்—நல்லாய்மற்
றியாருமின் நெஞ்சினே மாகி யுறைவேமை
யீரு மிருண்மலை வந்து.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) நல்லாய்' இருநதும்பி முல்லைநறுமலரை ஊதுதலாற் றமக்குச் செல்கார்வாகிய கொழுநரையுடையார்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய் யாரும் துணையில்லாத நெஞ்சினேமாகி உறைவேமை இருண்மலை வந்து ஈராரின்றது எ-று. (க)

௫ தேரோன் மலைமறைந்த செக்டர்கொள் புன்மலை
யாரான் பி னாய னுவந்துதுஞ்—சீர்சால்
சிறுகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

இ து வு ம து .

(இ - ள்) தேரினையுடைய பகலவன் மலையின்கண் மறைந்த செக்கர் கொண்ட புன்மலையின்கண் வாகிய ஆனிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி ஊதுஞ் சேமைந்த சிறுகுழல் இன்னேசை, வேல்கொண்டு எறிவது போலா ரின்றது செறிதொடி ! எனக்கு எ-று. (எ)

ஐந்திணைப்பம்பது.

விசிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருத்தினர் மேனிபோற் பிபாற்பத்—திருத்திழாய்
வாணப் பொழியவும் வாரார்கொ வின்றாத
கன்னக் கடத்தசென்றார்.

இதுவுமது

க்) துணைவரைப் பிரிந்தார் மேனிபோலப் புத்தென்ற வள்ளிகம்
நினைவோடு பொருத்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொலிவு தோன்றும்
வாணப் பொழியவும் வாரார்கொல்லோ, திருத்திழாய்! இன்னாத
கன்னக்கக் கடத்தசென்றார் எ-று.

(அ)

க வருவர் வலந்திழாய் வானொண்க ணீர்கொன்
ருகு புடன்றழிப வேண்டா—தெரித்பேற்
கடங்கொடி முல்லை பவிழரும் பின்றன
வம்ப மகழபுறக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி

பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) விளகவிப இழைநையுடைபாய்! நன்னாதவர் பருவம் வந்தால்
வருவா; வானினை ஓகரும நின்கண்கள் நீகொள்ள நீயருகி மாறுபட்டு
அழிபவேண்டா; ஆராய்வாயிற் றன்பருவமல்லாமைபின் நிலையில்லாத
முழக்கக் கேட்டுப் பைகொடி முல்லைகள் அவிழரும்பு ஈன்றனகாண்
எ-று.

(க)

ப துணவின்ற பாககேர் ரெவ்விதாச் சென்றிக
தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் விழ்த்துக கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர் கம் யாம.

வினைமுற்றிய தலைமகள்

தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ள்) துன்பயின்ற பாகனே! நின்றேர் கடிதாசச் செல்வதாக; தேன்
பயின்ற காட்டினது அதுகை நோக்கித் தானபயின்ற கற்பென்னுமின்ற
தாளினைச் செறித்து உயிரகாத்துக் கவுளின்மிசைக் கையூன்றி நிற்பானது
நிலைமையை நாம்சென்று கூறிவாம் எ-று.

(க)

முல்லை முடிந்தது.

உ.-குறிஞ்சி.

கக பொன்னிணர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிது
 னன்மலை நாட ன்மும்புரைய—மென்முலையாய்
 போயின சின்னாள் புனத்து மறையின
 லேயின நின்றி யினிது.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
 தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் செறிப்பறிவுநீயது.

(இ - ன்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையடைய வேங்கைகள் அழகு
 பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து நன்மலைநாடன் நினது நலத்தினைப்
 புனையக் கழிந்தன சிலநாள் ; புனத்தின்கட் களவினான் எதிர்ப்பட்டோ
 நின்றி இடைபூறின்றியே யினிதாக எ-று. (க)

கஉ மால்வரை வெற்ப வணங்கு குரலேனல்
 காவ லியற்கை யொழிந்தேம்பார்—தூவருவி
 பூக்கண் கழுஉம் புறநிற்குய்ப் பொன்னியும்
 பாக்க மிதுவெம் மிடம்.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
 கண்ணுற்றத் தோழி செறிப்பறிவுநீயது.

(இ - ன்) பெரிய குடிகளையுடைய வெற்பனே ! வளைத்த கதிர்களை
 யுடைய பகர்தினைகையிற் காத்தல் யாம்ஒழிந்தேம் ; தூவருவிகள் பூயின்
 கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினையுடைத்தாய்ப் பொன்னியையும் இப்பாக்
 கம் எம்முடைய இடமாதலான், நீயங்கே வாக்கடிந் வருகாமாக
 எ-று. (உ)

கங கானக நாடன் கலவானென் றோனென்று
 மானமர் கண்ணாய் மயங்கனீ—நானக்
 கலந்தியு நன்மலைமேல் வாலருவி யாடப்
 புலம்பு பாகன்றுநில் லா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யிற்ப்பழித்த
 தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ - ன்) கானகநாடன் என்றோனைப் புணரானென்று சொல்ல, மான்
 போன்ற மதர்த்த கண்ணினையுடையாய் ! அறிவு கெடா தொழிவாவாக் ;

பலநறுவிறைகளையும் கலந்து இழியாரின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாவிய அருவியையாட என்ருள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று, (௩)

கச புனைபூர் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரற்
றினாகாத் திருந்தேம்யா காக—வினாவாய்த்து
மாவின்னவு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்கு மலிதாகச்
சொல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ - ள்) செய்யப்பட்ட பூந்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்குவினையுடைய பொன்னன்னாய்! மலைச்சாரலின்கட் மனையைக் காத்து நாம் இருந்தேமாக, வினையை வாய்க்கச்செய்து ஒருமாவின்னவுவார்போல வந்தாரொருவர் நம்மாட்டுத் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (ச)

கரு * வேங்கை நறுமலர் வெற்பினைப் பாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற்—றுங்கெனைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண்டாம்.

பகற்குறிக்கிட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி தாய்க்கிட்டந்த மறுமற்றஞ் சொல்லுவான்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) வெற்பினகண் வேங்கைமலரையுக் கொய்து நின்மகன் மாந்தளிர்மேனி வியர்த்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே மாகப் பணிமொழியையுடையாட்சுச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (௮)

கச கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிழை—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி மண்.

* இதனை “ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மாற்றி மெய்வுழி கொடுப்பினும்” என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, கள, உரு.)

இரவுக்குறிவந்து பெயருந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) கொலுவரி வேங்கையாற் கோட்பட்டிப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்மையோசையைப் புலி கேட்டுமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைந்து, கங்குலின்கட் சுடர்த்தொடியையுடையான் கண் துயிலா ஏ-று. (க)

கள மஞ்சிவர் சோலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சாது நீவருதி யென்றெண்ணி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் தேங்கோதை மாத
ருருவொடுங்கு முன்னருகி நின் று.

இதுவுமது.

(இ - ன்) முகில் படராநின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே! ஒருநாள் ஒழியாது இரவின்கண் வாசலின்ருய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் தேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுன்னருகி நின்ற தன்மேனி மெலியா நின்றாள் ஏ-று. (எ)

கஅ *எறிந்தெமர் தாமுமுத றீர்ங்குர லேனன்
மறந்துங் கினியினமும் வாரா—கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ னெஞ்சத்துக் கொண்டு.

தோழி செறிப்பறிவுநீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) நாடெறிந்து எமர்தாமுமுத ஈர்க்குரல் எனலின் கண் மறந்தாயினுங் கினியினமும் நாக்களும் வாரோம்; கறங்கருவியினையுடைய மாமலை நாடனே! மடமொழியோடு கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டு மறவாயாக ஏ-று. (அ)

கஃ † செமலை நன்னாட நீள்வே றுணையாக்
கடுவியை வாலருவி நீந்தி—நடுவிறு

* இதனை “ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்” என்புழி எடுத்தோதினார் நச்சினர்க்கினியார். (தொல், பொரு, கள, உட.) அகப்பொருள் விளக்கவுரைகளாரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி ஓம்படை சுற்றற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (களவியல், உயஅ.)

† இவ்வுக்குறி விலக்கியது என்றார் நச்சினர்க்கினியரும். (தொல், பொரு, கள, உட.)

என்னு வதர்வர வீரங்கோதை மாதரா
 ளென்னுவா ளென்னுமென் னெஞ்சு. ௧
 தோழி இரவுக்குறியின்கண்
 நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) நெடுமலை நன்னாடணை! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விசை
 யையுடைய வாலருவியை நீர்நீ, நடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண்
 நீவர, ஈர்க்கோதை மாதரான் எப்பெற்றியாவானோ என்று தடுமாறாநிற்
 ரும் என்னெஞ்சு எ-று. (க)

உ௦ *வெறிகமழ் வெற்பெனன் மெய்நீர்மை கொண்ட
 தறியாண்மற் றன்னோ வணங்கணங்கிற் றென்று
 மறியீர்த் துதிரந்தாய் வேலற் றா? இ
 வெறியோ டலமவரும் பாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தோடுநின்று
 வெறிவிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ - ள்) விரைசமழாநின்ற வெற்பன் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர்
 மையைக் கொண்டது அறியாளாய், அந்தோ தெய்வம் என்னை வருத்
 திற்று என்று வேலனைத் தடுத்து மறியை யறுத்து உதிரத்தைத் தூவி வெறி
 யோடே வருந்தாநின்றான் அன்னை எ-று. (க௦)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

௩ --மருதம்.

உ௧ தொன்டுழிப் பண்டா விலையொடுக டு கொறசேரி
 ! நான்டுளைத் துன்னாசி கிற்பாரி --னென்றானும்
 'வேறலலை பாண னியலூரன் வாய்மொழி நையத்
 தேற வெமக்குரைப்பாய் நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் ஈச்சினார்க்கினியர். (தொல்,
 பொரு, கள, உரு.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிவிலக்கிற்கு
 உதாரணம் காட்டுவர். (சளவியல், சஅ)

† “வைகொண்ட ளுகிகொற் சேரியின் விற்றெம்மில் வண்ணவண்ணப்,
 பொய்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே” என்றார்
 திருச்சிற்றப்பலக்கோவையினும். (ருஅக)

(இ - ள்) யண்டங் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின்
கண் தண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்றுத்திரிவாரின் யாதா
னும் வேறல்ல; பாண! வியலூரன் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு
உரைக்கின்ற எ-று. (க)

உஉ போதார்வண் டோம் புனல்வய லூரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்மில்லு னென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுகா ணெங்கைய ரிற்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) மலர்களை நுகராரின்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்
குத் தூதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே! நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள்
மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண்
எ-று. (உ)

உங யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்ப
சனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட
அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை
அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று. (ங)

கோலச் சிறுகருகின் குத்தஞ்சி யீர்வாளை
நீலத்துப் புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தனச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
கூரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அழகிய சிறுகருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்ந்தவாளை நீலமல
ரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரினையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

ஞச் சந்தனக்குழம்பாயினேம் ; இக்காலம் புண்ணிற்கு ஐயப் காரம் பேரல் வெய்வயாம் எம்முடைய தோள் எ-று. (௬)

௨௫ அழலவிழ் தாமரை பாய்வய லூரன்
விழைதரு மார்ப முறுநேரீய்—விழையிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மழலைவாய்க் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ - ள்) அழல்போல அவிமுந் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனுடைய கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறுகிற்கும் ; குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணருமாயின் எ-று. (௭)

௨௬ பெய்வனைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வாணைச் சென்றிவ
னெய்தி யிடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தானைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ள்) பெய்வனையினையுடைய கையாய் ! எனக்குப் பெரிய நகையாகாதின றது ; செய்த வயல்களையுடைய ஊரன், பரத்தையர் புதுமணங்களின் உள்ள முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வானை இப்புதல்வன் கண்டு சென்ற எய்த, அவ்லூரன் புதுமணம் புணரப் பெருது இடருற்றவாறு எ-று. (௮)

௨௭ தண்வய லூரற் புலக்கும் தகையமோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைக்கூந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய
வண்ண முடையோமற் நியாம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) தண்வயல் ஊரனை ஊடுந் தகையமோ ? நுண்ணிய அறல் மண்ணிற்

போதும் துணுகிய ஐவகைப்பட்ட கடந்தல் வென்னை மரற்போலத் தன்
நீநீர் திரிந்து வேறுபட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று. (எ)

உஅ ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்னு
தேக்கற்றங் கென்மகன் றுனிற் ப வென்னுனு
நோக்கானறே ஞர்ந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றொலி
க்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் கெடுவது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்
புதல்வன். தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்டுவைத்துப் பாக்களை நில்லென்று
சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்ந்து பரத்தையர்
மனைக்குச் சென்றது கண்டு எ-று. (அ)

உக ஒல்லென் றொலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லேன்யா னென்பேன் புனையிழையாய்—புல்லே
னெனக்கோர் குறிப்பு முடையனே ஆரன்
றனக்கேவல் செய்தொழுகு வேன்.

ஆற்றுமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ - ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊ
னுடைய ஆகன்ற மார்பத்தினை யான் முயங்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக்
காணாதமூன் நினைத்திருப்பேன்; புனையிழையாய்! அவனைக்கண்டபின்
முயங்கேனாதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற கருமம் உடையேனோ? ஊரன்றன்
கீரு எவல் செய்து ஒழுகுவேன் ஆதலான் எ-று. (க)

உஊ குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறியின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
பூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட லினிதா மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம் பிற்கு இனிதாம் ; அதுபோல, ஒளியிழாய் ! யான் அலனைப் புலந்திருந்தேன் ஆயினும், அவ்வூரன் அழகிய நாற்றத்தினையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனி தாம் எனக்கு எ-று.

(௧௦)

மருதம் முடிந்தது.

ச. — பா வுல.

௩௧ ■ உதிரந் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ
1 லெதிரி முருக்கரும்ப விரந்தண்கார் நீங்க—வெதிரநர்க்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தழியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) உதிரத்தையனைந்து துவரிய புலியினது உகிர்போலப் பரு வத்தையெதிர்த்து முருக்குக்கள் அரும்ப, ஈரந்தண் முகில் நீங்கக், காதலர்

■ இவ்வெண்பாவிலுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சேரான் வந்தமைக்கிலக்க ணம், “வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப” என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேரா சிரியர், “வெண்டளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெ னின்—அவ்வைஞ்சேரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விரா யும் வரும் என்றவாறு” எனவும், “கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வெண்ணெய் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப் பன்னா, ளமுதகண் ணீர்துடைத்த கை” என்னும் வெண்பாவி லுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சேரான் வந்தது” எனவும் கூறியவாற்றாலும், நச்சி னுர்க்கினியர், “வெண்பாவோடுங் கலிப்பாவோடுங் விராயும், ஆசிரியப்பா வோடு விராயும் வரும் ஐஞ்சேரடிகளுமுள் என்று கூறுவர் புலவர் எ-று” எனவும், “கண்டகம் பற்றி.....கை” “கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிட ந்த தயலைத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளான்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா, யினையாடன் கண்ணொக்கு மென்று” இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சேரடி வந்த வாறுகாண்க” எனவும் கூறியவாற் றாலும் உணர்க.

தம்முட்டலைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்
தோறும் துன்பத்தோடு புணர்ந்து அழியாநின்றது என்னெஞ்சு. எ-று. (௧)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட் டசைந்த பிடிபை—பெழிற்களிற்
கற்சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய்
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவலித்தது.

(இ - ள்) அவர் செலவினை விலங்காதொழிக் ; விளங்கிய இழையினையுடை
யாய்! செல்லமாட்டார் ; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அதனது எழிற்
களிற் கற்சுனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு
அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சரத்தை எ-று. (௨)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைங்குளியு
மாயமு மொன்று மிவைவினையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினாள் செல்லுங்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர் தெறுஉங் காடு.

மகட்போக்கியநற்றாய் கவன்று சொல்லியது.

(இ - ள்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய
பசுங்குளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் நனையாளாய்ப், பால்
போலும் சினமொழியையுடையாள், தன் காதலன்பின் செல்லுங்கொல்
லோ! கனன்று பகலோன் சுடுகின்ற காட்டிலை எ-று. (௩)

௩௪ கோட்டமை வல்லிற் கொலைபிரியா வன்கண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனாவயிற் சேறினோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செல்வமுங்கியது.

(இ - ள்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண்
மையையுடையார் ஆறலைத்து ஒட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குங் கடறு
கள் பலவற்றையு நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ?
ஐய! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (௪)

௧௩ கொடுவி லெயினர் தங் கொல்படையால் விழ்ந்த
தடிதிணை மாந்திய பேளய்—ஓடுதல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்காண மென்பர்
பொருள்புரிந்த ர் போல ஓரம்.

தலைமக : பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றொனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
ஆற்றவலென்பது மொழிந்தது.

தோட்டம் விவிலியுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே
தளையுடைய சீனத்தைப் பிற்பேய்கள், போரின்கட்டப்பட்டார்
விரிநிழற்றியும் வெவ் வானென்று
தோழி! பொருள் விரும்பினார் போலியை எ-று. (௧)

௧௪ கடிதோடும் வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கேடித தாளபிணங்கி விழும்
வெடியோடும் வெங்காணஞ் சேர்வார்கொ ணல்லாய்
தொடியோடி விழத் துறந்து.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(இ - ள்) வினாந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதிக் களிதிகள்
பிடியோடே கூட ஓடித் தாள்துயர்ந்து பிணங்கிவிழும் பிளவோடிய வெங்கா
ணத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? லல்லாய்! நங்கையிற்
ஒருடி டோடிவிழத் துறந்து; எ-று. (௧)

௧௫ தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
விழ்பவள் போலத் தளருங்கா—ஈழாது
கல்லத ரத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(இ - ள்) தோழியா சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழு
தும் விழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள ஓய்ந்து தாழாதே கல்வழி
யையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுநன்பின் போதலைவல்லவோ? காதலை
யுடையான் நடை எ-று. (௨)

௩௮ சுனைவாய்ச் சிறியநீரை மெய்தாதென் நெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—சுலமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் ஆற்றுவாயின தலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ - ன்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்
பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், சுலமா
சியமாத் தனது கள்ளத்தினானே பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்
லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினுற் போயினநெறி எ-று. (அ)

௩௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்பொருண்மரட் டேரடப்
புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றாள்—படர்கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுவோ
நமநிற் பிரிந்த லிடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச்
சொல்லிச் செலவழங்கியது.

(இ - ன்) தறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின்
மாட்டிச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா
ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராநின்ற விளங்கிழையாள் ஆற்றவல்லனோ?
நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று. (க)

௪௦ இன்றல் லீரம்புடையுள்ளீர்க்கொதை தேடுணையா
நன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நானைநாந்
சுன்றத ரத்த மிறந்து தவிபயா
பென்மொகிலா சேசந்ரு டிடம்.

குதுவுமது.

(இ - ன்) இன்று இரவிற்கட் குளிர்ந்த சேக்கையுள் சர்க்கொதையயு
டையாள் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுந்தக்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ்
விற்பத்தைவிட்டு நாளையிரவின்சுண் யாரம் மலைவழியேயிறந்து தமியெமாய்
வவ்விடத் தங்கு டிடம்? எ-று. (ம)

டாலே முடிந்தது.

௩.—தெய்தல்.

தென்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்புடைந்
தொண்டடங்கண் டுஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகற் சேக்குமா லென்கொலோ
பூந்தலீ யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பிட்ட தலைநகருக்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைநகருக்குச் சொல்லியது.

(இ - ன்) தென்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையைடைந்து நின்
னுடைய ஒள்ளியகண் துயிலாதொழிக் ; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய் ! நண்
பினையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னை
கொல்லோ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டியையுடைய பெனையன்றில் புலம்பு
தல் என்று. (க)

சுடி கொடுந்தா ளாவ குறையா மிரப்பே
பொடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப—நெடுந்தேர்
கடந்த வழியையென் கண்ணாக் காண
நடந்து சிதையாதிரீ.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ - ன்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே ! ஒரு காரியம் நின்னை
யிரப்பேம் ; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடற்சேர்ப்பன் நெடுந்தேர் போயின
வழியை எம்முடைய கண் நிரம்பக்காணும்வகை அதன்மேல் நடந்து அழி
யாதொழிவாயாக என்று.

சுரு பொரிப்புறப் பல்லிச் சிவையின்ற புண்ணை
வரிப்புற வார்பணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றாகல நல்குமே
லாழியாற் காணமோ யாம.

இதுவுமது.

* இதனைப், “பிரிந்த வழிக்கலங்கினும்” என்பதற்குத் தாரணங்காட்டுவர்
நச்சினுர்க்கினியர் (தொல், பொரு, கள், ௩௦.)

(இ-ள்) பொரிந்த பூதத்தையுடைய பல்லிமுட்டைபோல அரும்பினையின்ற புண்ணைப்பூக்கையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, செளிவுறத் தாழ்கடற் றண்ணேர்ப்பனுடைய தார் அகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண்பேம் யாம் எ-று. (௩)

சச கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழிதோக்கி
யுண்கண் சிவப்ப வழுதே னொளிமுகங்
கண்டன்னையெவ்வம்பா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்து
மொழிகிளவியாற் றொழி தலைமகட்குர் சொல்லுவா
ளாய்ச் செறிப்பறிவுநீடு வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) நம்மை இறச்செறிக்கையாற் கொண்கண் பிரிந்த குளிர்பூம்பொழிலை நோக்கி உண்கண் சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அன்னையினக்கு வந்த இடம்பை யாது என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டுச் சிற்றிலைச சிதைத்தது என்று சொன்னேன் ; எம்பெருமாட்டி! எ-று(ச)

சரு ஈரந்தண் பொழிலு ளிருங்கழித் தண்ணேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவனோத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற விடுவனவோ
பூந்தண் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற் பொருட்டுத்
தலைமகள் வரைவுவேட்டுச் சொல்லியது.

* இதனைக், “கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால், இரட்டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸங்கேதம்” என நாகச்சியாநீ திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) “மணற்குன்றினீத்தகன்றூர் வருகென், ருழிதிருத்திச் சுழிக்கணக்கோதி” எனத் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும் (௧௮௬) “வனாத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூடலும்” என அம்பிகாபதி கோவையினும் (௩௨௨) வருவனவற்றான் உணர்க.

(இ - ன்) குளிர்த தண்பொழிலின்கண் இருந்து பெரிய கழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவளைத்தோன்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிமேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட உல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழுக குருகுகள் எ-று. (௫)

சக ஒதந் தொகுதத வொலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
கானலஞ் சேர்ப்ப தருவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்பித்தனீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுநின்று தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) ஒதம் ஏறித்திரட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மடவார் தம்வண்டல் ஈறுமேனக்கு விளக்காக விருப்புகளையும் லஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தருவதொன்றே ' என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் நலத்தை ' தொலைவித்தல் எ-று. (௬)

சஎ பெருங்கட லுள்கலங்க றுணவலை வீசி
யொருங்குடன் றணையார் தகுத கொழுநீ
ஹுண்கல்புள் ளோப்பு மொளியிழை மா த
ரணங்காகு மாற்ற மெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

தோழற்குச் சொல்லியதுஉமாம்.

(இ - ன்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க றுண்ணிய வலைகளாலேவீசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுந்த மீன் உணங்கல் களைக் கவரும் புட்களை ஒப்புநின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்துந் தெய்வமாம் எ-று. (௭)

சஅ எக்கரிமணன்மே லோதந் தரவந்த
நீத்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொழ்கங் கூடையிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ன்) திரைவந்து இட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தாவந்த முத்தங்கள்
நின்று விளங்காரின்ற நீண்ட கழியினையுடைய தண்ணேர்ப்பனே! உலகத்
தின்னக் விளங்கிய மிருபுகழைத் தாங்கவல்லரோ? தம்மைச் சேர்த்தா
ருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தீராதார் எ-று. (அ)

சக * கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
விடையு னரிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலாந்
கெய்வங் கமழுந் தெளிகடற் றண்ணேர்ப்பன்
செய்தான் நெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ன்) கொடிய முள்ளையுடைய மடற்றாழையினது மொட்டவிழ்ந்த
ஒள்ளிய பூக்கள் நடுவுள்ள கோற்றான் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருத்
கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழுகின்ற தெளிந்த கடற்றண்ணேர்ப்
புண் நம்மாற் தெளிக்கப்படாத குறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்ல குறிப்
படடேம் எ-று. (க)

நடு † அணிகடற் றண்ணேர்ப்பன் நேர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியாவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கணிகளும்பும்
புள்ளாவக் கேட்டுப் பெயர்த்தே னொளியிழா
புள்ளருளு நெஞ்சினே னாய்.

இதுபுது.

(இ - ன்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்ணேர்ப்பன் தோய்ந்த பரிமா அணி
ந்த மணியாவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கணிகளை விரும்புகின்ற புள்ளா
வங்களைக் கேட்டு மணியாவம் அன்று என்று போந்தேன்; ஒளியிழாய்!
உள்ளருளும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (க0)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்தினையெப்பது முற்றிற்று.

* இது “பாங்கி தலைமகன் தீங்கெடுத்தியம்பியது” எனக் கொள்வர் .
அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், ௪௪.)

† இஃது “தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது”
எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (முடி, ௭௭.)

ஐந்திணையம்பத்து.

செய்யுண் முதற்கூறிப்பு அகராதி.

அணிகடத்தன் - ௩௦	தண்வயலூர் - ௨௨
அணிரிறமஞ்ஞை - ௨	தெண்கடற்சேர்ப்பன் - ௧௧
அழலவீழ்தாமர - ௨௫	தேரோன்மலை - ௨
இன்றல்கலீர்ம் - ௪௦	தோழி : ர்ஞமுத் - ௩௭
சுரந்தண்பொழி - ௪௫	தூனவின்றபாக - ௧௦
உதிரந்துவரிய - ௩௧	நெடுமலைநன்ஞை - ௧௯
உன்னார்கொல் - ௪	பாவையுமபந்தும் - ௩௩
எக்கரிடுமணன் - ௪௮	பிரிந்தவர்மேனி - ௮
எறித்தெமர்தாமு - ௧௮	புனைபூந்தழையல் - ௧௪
ஒல்லென்றொலிக் - ௨௮	பெய்வளைக்கையாய் - ௨௪
ஒல்லென்றொலிபு - ௨௯	பெருங்கடலுன்கலங் - ௪௭
ஒதந்தொருத்த - ௪௯	பொரிப்புறப்பல்லி - ௪௩
கடிதோடுவெண் - ௩௪	பொன்னிணர்வேங்கை - ௧௧
காணகநாடன் - ௨௨	போதார்வண்டுதும் - ௨௨
குளிரும்பருவத்தே - ௩௦	மஞ்சிவர்சோலை - ௧௭
கொடுந்தாளலவ - ௪௨	மடவைகாணன் - ௩௧
கொடுமுண்மடற் - ௪௧	மல்லர்க்கடந்தான் - ௨
கொடுவரிவேங்கை - ௨௨	மால்வரைவெற்ப - ௧௨
கொடுவிலெயினர் - ௩௫	மின்னுமுழக்கு - ௩
கொண்கண்பிரிந்த - ௪௪	முல்லைநறுமல - ௨
கொண்டிழிப்பன் - ௨௨	யாணரகல்வய - ௨௩
கோயெந்தோற்ற - ௫	வருவர்வயங்கிழாய் - ௨
கோட்டமைவில்லிற் - ௩௪	விலங்கல்லிளங்கி - ௩௨
கோலச்சிறகுரு - ௨௪	வெறிகழ்வெற்ப - ௨௦
கனைவாய்ச்சிறு - ௩௮	வேங்கைநறுமலர் - ௨

ஐந்திணையைம்பது.

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அகவல் - அழைத்தல், உ.
அசைதல் - வருந்துதல், நட.
அணங்கிற்று - வருத்திற்று, உ௦.
அணங்கு - தெய்வம், உ௦, வருத்துந்
அணி - அழகு, உ௦. [தெய்வம், கௌ.
அதர் - வழி, கௌ, உ௦.
அத்தம் - கடறு, நட. வழி, நட.
'அமர்தல் - விரும்புதல், க. போலுத
அமை - மூங்கில், நட. [ல், கௌ.
அமர்தல் - கலங்குதல், உ௦.
அலம் வருதல் - வருந்தாநின்றல், உ௦.
அல்கல் - இரவு, ச௦.
அறல் - அறன்மணல், உௌ.
அன்னே - அந்தோ, உ௦.
ஆடுதல் - விளையாடுதல், நட.
ஆர - சிரம்ப, சஉ.
ஆரான் - அரிய ஆனிரை, எ.
ஆரிருள் - கங்குல், கௌ.
ஆர்தல் - துக்குதல், உஉ.
ஆழி - கூடலிழைப்பு, சௌ.
இணர் - பூங்கொத்து, கௌ.
இயம்புதல் - ஒலித்தல், உௌ.
இங்குதல் - முழங்குதல், உ.
இரீஇ - பிரிந்து, கௌ.
இருமை - பெருமை, நு.
இல் - மனை, உஉ.
இவர்தல் - படாதல், கௌ.
இழுது - வெண்ணெய், சௌ.
நாத்தல் - அறுத்தல், உ௦.
நாம்படை - குளிராத சேக்கை, ச௦.
உடன்று - மாறுபட்டு, க.
உண்சும - அறிவாம், கௌ.
உரறி - முழங்கி, ச.
உருவொடுக்குதல் - மேனி மெலியா
[நின்றல், கௌ.
உவத்தல் - விரும்புதல், எ.
உள்ளுதல் - நிறைத்தல், கௌ.
உறைக்கும் - பெய்கின்ற, ■.

ஊச்சுதல் - உறுஞ்சுதல், நட.
எச்சரிடுபணல் - திரைவந்திட்ட இள
[மணல், சௌ.
எஞ்சாமை - ஒழியாமை, கௌ.
எதிரி - எதிர்த்து, நட.
எதிருதல் - தம்முட்டிலைப்படுதல்,
எயினர் - வேட்டுவர், நட. [கௌ.
எய்தாது - நிரம்பாது, நட.
எவ்வம் - இடம்பை, சௌ.
எழில் - அழகு, சௌ.
எக்கற்று - விரும்பி, உௌ.
எயினர் - எதிர்ப்பட்டோர், கௌ.
எனல் - பசுந்தினை, கௌ.
ஐக்கூந்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூந்தல்,
ஒடுங்குதல் - அடங்குதல், சஉ. [உௌ.
ஒதுங்குதல் - மெல்லகடத்தல், கௌ.
ஒற்கம் - தளர்ச்சி, சௌ.
ஒன்றனும் யாதானும், உௌ.
கடத்தல் - வெல்லுதல், க.
கடம்பு - கடப்பந்தார், க.
கழை - வினாந்து, கௌ.
கண்படுத்தல் - துயிலுதல், நட.
கலி - மிக்க, உ.
கல்லதர் - கல்வழி, நட.
கவினுதல் - மதுபெறுதல், கௌ.
கழுஉம் - அழுவுகின்ற, கௌ.
காண்டொழும் - காணுதோழும், உ,
காய்ந்து - கனன்று, நட. [கௌ.
காரம் - புண்ணிறகிடுக்காரம், உௌ.
கார - காரகாலம், உ முகில், நட.
கானம் - காடு, நட.
கான் - காடு, சௌ.
குரல் - சுதிர், கௌ.
குறை - காரியம், சஉ.
குன்றதரத்தம் - மலைவழி, சௌ.
கூம்பு - மொட்டி, சௌ.
கூர்தல் - மிகுதல், ச.
கேண்மை - நட்புகேறி, உௌ.

அரும்பத அகராதி.

கொடுத்தான் - கோடியிருந்ததான், ௬௨.
கொடுவில் - கோட்டியவில், ௩௫.
கொண்பு - முகில்கள், ௫.
கொல்வாங்கு - சிதைப்பதுபோல, ௪.
கோடி - குவடு, ௫.
கோலம் - அழகு, ௨௪.
சந்தனச்சாந்து - சந்தனக்குழம்பு, ௨௪.
சார்தல் - புணர்தல், ௨௪.
சாலுதல் - அமைதல், ௭.
சால் - நிரம்ப, ௩.
சிறையாதி - அழியாதொழிவாயாக,
சின்ன - முட்டை, ௪௩. [௪௨.
சூரம் - கடறு, ௩௫.
சூழ்தல் - சுற்றுதல், ௩௭.
சென்றீக - செல்வதாக, ௧௦.
சேக்குதல் - தங்குதல், ௪௦, ௪௧.
சேத்தல் - சிவத்தல், ௩௫.
தடி - தை, ௩௫.
தலைபிணக்குதல் - ஒன்றோடொன்
[றுபிணக்குதல், ௫.
தன்னைமார் - தமையன்மார், ௪௭.
தருதல் - கொண்பெருதல், ௪௭.
தாழ்தல் - பழதல், ௨.
தான்பிணங்கி - தாளோய்த்து, ௩௬.
தான்வீழ்த்தல் - தான்செறித்தல், ௧௦.
திரிதால் - உழலுதல், ௨௨.
துஞ்சுதல் - துயிலுதல், ௧௬.
துறைமுன்றில் [முன்றில் துறை] -
முற்றச்சிற்புறை, ௩௭.
தெரிதல் - ஆராய்தல், ௧.
தெரிப்புற - தெளிவுற, ௪௩.
தெறுஉம் - சுதிசின்ற, ௩௩.
தென்றல்வளி - தென்றற்பாற்ற, ௨௧.
தேரோன் - தேரிலையுடையபகல
தேற - தெரிய, ௨௪ [வன், ௭.
தொகுத்தல் - திரட்டிதல், ௪௬.
தோற்பித்தல் - தொலைவித்தல், ௪௬.
நகையாகின்ற - நகையாகாவின்றது,
நடுகல் - பேரின்னகண் இறந்தார்[௨௫
[பெயர்பெறித்துட்டதல், ௩௫].
நவிலுதல் - பயிலுதல், ௧௦
நன்கு - மிகவும், ௪௦.
நன்னெஞ்சு - மிக்கநெஞ்சு, ௩௬.
நான்ம - நயவிரைகள், ௧௩.
நித்திலம் - மத்தவர்கள், ௪௮.
நிரந்து - மிடைந்து, ௫.

நீத்தல் - துறத்தல், ௩௪.
நீர்மை - தன்மை, ௨.
நீலம் - நீலமலர், ௨௪.
துணங்குதல் - துணுகுதல், ௨௭.
நெறி - வழி, ௨௨.
நெவ்விதா - கடிதாக, ௧௦.
புடர்கூர்தல் - துன்பமிகுதல், ௩௬.
புடர்தல் - போதல், ௩௮.
பணிமொழி - மெல்லியமொழி, ௨.
[இன்சொல்,
பரிதல் - காதலித்தல், ௨௩.
பருவம் - காலம், ௨௪.
பிரியா - இடையறாத, ௩௪.
புடை - மருங்கு, ௪௧.
புரிதல் - விரும்புதல், ௩௫.
புலத்தல் - ஊடுதல், ௨௭.
புலம்படைதல் - தனிமையையடைத
புல்லுதல் - முயங்குதல், ௨௬. [ல், ௪௧.
புல்லெனல் - புற்கென்றல், ௮.
புறவு - காடு, ௧௨.
புனைதல் - செய்தல், ௧௪.
பூத்தல் அன்றில் செம்பூப்போலுஞ்
[சூட்டினையுடைய அன்றில், ௪௬.
பொருநுநின் - துணைவர், ௮.
பொற்ப - பொலிவுதோன்றும்வகை,
போதல் - கழிதல், ௧௧.
போது - மலர், ௨௨.
மஞ்ச - முகில், ௧௭.
மஞ்ஞா - மயில், ௨.
மடவைகாண் - அறியாய்காண், ௩௬.
மணி - நீலமணி, ௨.
மடங்குதல் - மிடைதல், ௧. அறிவு
[கெடுதல், ௧௩.
மரவல் - மறவாயாக, ௪௮.
மறை - களவு, ௧௧.
மன்ற - மெய்யாக, ௪௫
மாண - மாட்சிப்பட, ௨௩.
மாதர் - காதலையுடையான், ௩௭.
மாந்துதல் - தின்னுதல், ௩௫.
மால் - பெருமை, ௧௨.
மேலெளம் - பண்டெல்லாம், ௨௪.
யாணர் - வளமை, ௨௩.
யாய் - உணர், ௨௦.
வணங்குதல் - வளைதல், ௧௨.
வண்டல் - விளையாட்டுச்சிற்பில், ௪௪,
வண்ணம் - நிறம், ௨௭. [௪௬.

அகும்பத் அகராதி.

வதிதல் - தங்குதல், சர.
வதுவை - பதுமணம், உரு.
வநீடு - நிலையின்மை, கூ.
வயங்குதல் - விளங்குதல், கூ.
வரை - குவடு, கஉ.
வள்ளேரும் - எழாநின்றது, கூ.
வல்லென்றல் - வலிதாதல், உஅ.
வளி - காற்று, டு.
வள்வார்முரசு - தோலார்த்தமுரசு, கூ.
வாய்த்து - வாய்க்கச்செய்து, கச.

வார் - உயர்ந்த, சகூ.
வானம் - முகில், உ.
வியன் - அகன்ற, உகூ.
விலங்கல் - விலங்காதொழிக, கூஉ.
விலையொரீஇ - விலையைவேறுபடுத்த, உக.
வீழ்தருதல் - பெய்யாநின்றல், டு.
வெடி - பிளவு, கூகூ.
வெண்டேர் - பேய்த்தேர், கூகூ.
வெறி - விரை, உர.

